

جامعه

یکشنبه ۲۷ تیر ۱۴۰۰ شماره ۲۳۶۹

صاحب‌امتیاز: دانشگاه آزاد اسلامی- **مدیرمسئول:** محمدامین ایمانجانی- **مدیرسب:** سمود فروغی

دفتر مدیرمسئول: ۱۶:۲۳۳۸۰۱۶ **تحریریه:** ۰۸۲-۱۱۲۶۱۰۸۲ **فکس:** ۰۵۱-۲۷۶۱۰۴۷-۲۷۶۱۰۴۷

روابط عمومی: ۰۴۹۹-۲۷۶۱۰۸۲ **سازمان آگهی‌ها:** ۰۸۱-۲۷۶۸۰۴۶

چاپ: چاپخانه دانشگاه آزاد اسلامی- **توزیع فرهنگستان:** ۱۶:۲۳۳۸۰۱۶

نشانی: خیابان حافظ، پابین تر از جمهوری، روبروی ساختمان بورس، ساختمان فرهنگستان، طبقه سوم

مشکل بزرگ خوزستان نامهربانی اقلیم نیست، اقتضاح مدیریت است

مرثیه خشکسالی

ابوقاسم رمانی

دبیر گروه جامعه

ما که در تهران تاشیرآب راباز کردیم ودستی شستیم ولبوانی را پر کردیم و ماشین‌ها را برق انداختیم و ... نه قطع بود و نه کثیف بود ونه بوی تعفن می‌داد، صلاحیت‌اظهاریظر و ابراز همدردی با مردمی که اتفاقاهمین آب باکیفیت از استان محل زندگی‌شان برای ما و خیلی‌های دیگر تامین می‌شود را نداریم. اصلا همین که تا در خیابان‌ها صف نکشند و دست به اعتراض زنند و صدایشان را بلند نکنند وبه این فلاکت و بیچارگی نینقتند، صدایشان را نمی‌شنویم و کاری برایشان نمی‌کنیم هم موید همین عدم‌صلاحیت ما برای ابراز همدردی با آنهاست. اما چه کنیم جز همین چند نوشتن‌ها و تریبون‌شدن‌ها، کاری از دست‌مان برنمی‌آید و جز به همین‌ها هم چشم امیدری نداریم. ولو اینکه سال‌هاست اینها را می‌نویسیم و از این زخم کهنه بر پیکر خوزستان، از بعد از جنگ گفتیم وروایت کردیم، اما خبری از تغییر و بهبود وضعیت نشد. یک روز هوا را گردوغبار

وضع موجود ماحصل مدیریت ضعیف آب در استان است

ابتدا بد نیست از زبان مردم ومسئولان محلی روایتی از وضعیت استان خوزستان ومناطق که دچار تنش آبی هستند، داشته باشیم. ابتدا مسلم چشمه‌خاور از کارگران هفت‌تپه (همان هفت‌تپه معروف که هنوز هم درگیر حواشی سابق است)اطلاعی از وضعیت کم آبی وخشکسالی موجود در برخی شهرستان‌های خوزستان به «فرهیختگان» داد وبراساس مشاهدات وبرخودهای شخصی گفت: «سال ۹۸ در فروردین ماه سیلاب بزرگی داشتیم که پلدختر وقسمتی از خرم‌آباد خسارت دید وآن سیلاب در سدهای خوزستان مهار شد؛ بخشی در سد کرخه وبخشی در سد درآمد. ورودی خوزستان دوسد به نام‌های سد کرخه ودز داریم. این آب بالادستی می‌آید که هم از سیلاب جلوگیری می‌کند وهم ذخیره‌ای برای چندین سال کشت‌وکار وکشاورزی وآب شرب می‌شود. سال ۹۸ آن‌چنان شد که ورودی وسد تنظیم نبود ومجبور شدند رهاسازی کنند که یک ماه اینجا سیل داشتیم. وقتی مجبور شدید آب رارهاسازی کنید پایین دست کشاورزی وروستاها وقسمتی از پالایشگاه زیر آب رفتند وسیل یک‌ماهه خوزستان را شاهد بودیم. حدود هزارو ۵۰۰ تا دوهزار متر بر ثانیه خروجی سد کرخه با بود. ما در شمال خوزستان کمتر خسارت دیدیم ولی آنها که در پایین دست بودند هم دامداری وهم کشاورزی وهم احشام وهم خانه‌های شان خسارت دید. تصور کنید یک ماه آب در خانه شما باشد. این کار منطقی تر بود که آب رارهاسازی کنند، اگر این کار انجام نمی‌شد یا توجه به اینکه سال ۹۸ هم ترسالی بود، ممکن بود سد از تراز بیشتر شود واین امر خطرناک می‌شد. آن سال گذشت، به هر شکلی که بود مدیریت شد. اینکه ضعیفی یا خوب رایباید کارشناسان قضاوت کنند. سال ۹۹ هم میانگین بارندگی متوسط بود ومشکل خاصی نداشتیم. در سال ۹۹ اینها از اول آذرماه، به رهاسازی شروع کردند. تراز سدها در آذرماه عادی وهمیشگی بود. به نحوی بود که پیش‌بینی می‌کردیم اگر ترسالی باشد می‌توان سیلاب‌ها رامهار کنیم. اینها فکر می‌کردند سال ۹۸ نشود تمام آب رارهاسازی کردند یعنی در طول زمستان که نه برق زیادی تولید می‌کنیم، نه کشاورزی داریم آنها تمام آب کرخه ودز رارهاسازی کردند، یعنی پیش‌بینی این بود در اسفند وفروردین در بالادست بارندگی قابل ملاحظه‌ای داریم وبرای اینکه از بلا جلوگیری کنند این اقدام را انجام دادند. این تصمیمی است که در حد احتمال باید انجام شود وصد درصدی نیست. نمی‌دانم چطور شد که مسئولان دولت ووزارت نیرو تمام آب پشت سد رارهاسازی کردند. در نتیجه آخرین بارندگی در سال ۹۹ برج ۱۲ بود، یعنی در فروردین ماه بارندگی نداشتیم که آورده به سد اضافه کند ویا بهار خشک وبی باران مواجه شدیم وآب را رها کرده بودند. دو هفته پیش جلسه‌ای با رئیس آب وبرق خوزستان داشتم که گفت پیش‌بینی کردیم تا ماه آذر بارندگی نداریم. من هم بیان کردم اگر شما علم خوبی دارید که تا پاییز را پیش‌بینی کردید چرا در اسفندماه این پیش‌بینی را نکردید، به آنها برخورد ویا ناراحتی از دفتراشان خارج شدیم. بی‌تدبیری مسئولان وزارت نیرو ودولت باعث شد آب این دوسد بزرگ رهاسازی شود واین هم اگر برای تولید برق نبود، یک قطره آب را اجازه نمی‌دادند خارج شود. چون این آب باید بیاید ودر توریبن بچرخد مجبور هستند آب را رها کنند تا تولید برق صورت گیرد. الان در کشور مشکل تولید برق داریم. الان اکثر شهرهای که کشاورزی وگاویش داری دارند دچار مشکل هستند، خوزستان اولین رتبه را در کشور در گاویش داری دارد. گاویش دام سنگینی است که حتما باید قسمتی از شبانه‌روز را در آب باشد تا دامی بدنش تنظیم شود، اگر آب نباشد بیماری خاصی به دلیل گرما می‌گیرد و هم شیورش کم می‌شود وهم در نهایت می‌میرد؛ اعتراض‌ها در این رابطه‌ها ودر حاشیه رودخانه کرخه و کارون است. البته ممکن است افرادی سودجو ومخالف نظام هم بخواهند از این امر سوءاستفاده کنند ولی اعتراض‌های بحق را کشاورزان انجام می‌دهند. آتش زدن کار کشاورزان نیست. در صحنه نیستیم ونمی‌دانیم کار چه کسانی است ولی فیلم‌هایی که منتشر شده نشان نمی‌دهد کار کشاورزان باشد. تمام زندگی اینها احشام است. کشاورزی که هیچ شده است، به کشاورزان شمال خوزستان اعلام کردند کشت تابستانه ندارند. اینجا کشت تابستانه ذرت، ماش و... است. زمین‌ها خالی مانده‌اند. مردم پایین دست که ممکن است از لحاظ معیشتی ضعیف‌تر باشند ودامداری که تمام سرمایه‌اش دام است و جلوی چشم او دام تلف می‌شود، باید چه کنند؟ برخی این دام‌ها را اندازه فرزندان خود دوست دارند. وقتی آنها دام تلف می‌شود راهی جز اعتراض‌های مسالمت‌آمیز ندارند. در نتیجه جلوی فرمانداری، اداره آب وبرق و... تجمع می‌کنند. نیت اغتشاش کردن نیست. کسی که زندگی خود را از هووالعظیم تامین می‌کند، ماهیگیری می‌کند وصدید ماهی دارد. مجبور است وقتی هووالعظیم خشک می‌شود اعتراض کند. هووالعظیم به بیابان تبدیل شده است. درحالی که قبلا تفرجگاه بوده است.»

راه حل اورژانسی انتقال آب سد سیمره به کرخه است

مهدی قمشی، استاد دانشگاه شهید چمران اهواز و از مسئولان سابق استانداری خوزستان هم در ارتباط با وضع موجود وراهکار اورژانسی رفع مشکل فعلی به «فرهیختگان» گفت: «مشکل حوضه‌های آبریزی که به خوزستان ختم می‌شوند، این است که حوضه‌های آبریز از استان‌های مختلف سرچشمه می‌گیرند واستان خوزستان پایین دست‌ترین نقطه این حوضه‌هاست. چه رودخانه کرخه که از کردستان شروع می‌شود وهمدان، کرمانشاه، ایلام و... است ودر انتها استان خوزستان است ودر نهایت هووالعظیم است و کارون هم از چهارمحال وبختیاری، کهگیلویه وبویراحمد، لرستان وتهران است وتهانتا به استان خوزستان ختم می‌شود و کارون هم ابتدا کهگیلویه وبویراحمد بعد استان خوزستان است. مشکل این است که استان خوزستان پایین دست‌ترین نقطه این حوضه‌هاست واین به این معناست که ترسالی وخشکسالی به این پایین دست‌ترین نقطه بیشترین فشار را منتقل می‌کند. اگر مدیریت منابع آب غلط باشد مزید بر این می‌شود. یعنی در خشکسالی فشارهای استانها متضائف می‌شود. این امری است که در حوضه کرخه رخ داده است. رودخانه کرخه رودخانه وحشی بوده وترسالی وخشکسالی آن شدید بوده وآن استان‌های بالادست سهم خود را در خشکسالی برمی دارند وپایین دست که استان خوزستان است با باقی حوضه که خیلی کم است، باید خود را سازگار کند واین الان امکان پذیر نیست، با توجه به حقایقه‌ای که هووالعظیم نیاز دارد و بسیار زیاد است این سخت می‌شود. در این حوضه یعنی حوضه کرخه چند مساله را داریم که دست به دست هم داده؛ یعنی یکی وسعت حوضه است که در حوضه مصرف بالا رفته است ودیگر مساله تغییر اقلیم است که کاهش بارندگی را به‌طور کلی داریم ودیگری مساله خشکسالی است که به‌صورت اتفاقی ممکن است خشکسالی یا ترسالی باشد که اتفاقا این بار خشکسالی شده کمبود بارش را در حوضه داشتیم. از نظر مدیریتی منابع آب در سال ۹۸ سیلاب داشتیم وسد کرخه آب ذخیره کرد ولی پیش‌بینی اقلیمی برای سال ۹۹ یعنی سال آبی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ ترسالی بود ومسئولان احتیاط کردند وسدها را تخلیه کردند وتولید برق در زمستان باعث شد رهاسازی آب از سد بیشتر انجام شود واین که آن انتظارات برآورده نشد ودر بهمن وسفند ۹۹ وهمچنین فروردین ۱۴۰۰ بارندگی نداشتیم، خشکسالی شدید را برای تابستان در خوزستان رقم زده‌ایم. راهکار منطقی این بود که از کشت شلتوک در حوضه کارون و کرخه بپرهیز شود ولی این کار انجام نشد، خیلی‌ها سعی کردند در اردیبهشت وخراد این کار انجام شود ولی متاسفانه در دوسال آبی گذشته که وفور آب بود، کشاورزان کشت شلتوک انجام دادند وسود خوبی برای آنها داشته است ولی آن تطبیق با شرایط خشکسالی سخت شده است. در نتیجه نتوانستند از این کشت جلوگیری کنند، وسعت شلتوک‌ها در حوضه کرخه دوهزار و ۶۰۰ هکتار بود که در تیرماه بین ۱۵۰۱۵ هزار هکتار گسترش یافته واین حجم زیادی از آب را طلب می‌کند تا کشت برمصرفی انجام شود. این اشکال رخ داده وراه‌اصولی را از دست دادیم و باید پناه بیابوریم به اینکه چه کار باید انجام داد. در پشت سد کرخه آب کافی برای این مقدار کشت نداریم. اگر بخواهیم مدیریت آب را در آذرماه ۱۴۰۰ ادامه دهیم وانتظار داشته باشیم تا آذرماه بارندگی نداشته باشیم این مدیریت سخت است. اگر می‌خواهیم براساس نیاز بخش‌های مختلف از آب پیش‌بروند ممکن است برای مهر، آبان وآذر آبی در پشت سد کرخه نداشته باشیم. شاید منطقی‌ترین کار این باشد که از سد سیمره در استان ایلام که حجم خوبی از آب دارد، وزارت نیرو آب را مدیریت کند و آب را از درپچه‌های عمقی به سمت سد کرخه رهاسازی کند وبتواند به‌تدریج حجم ذخیره سد کرخه را در ماه‌های آینده تقویت کند تا این سد در ماه‌های مهر، آبان وآذر نیازهای آبی حوضه را تامین کند. الان حدود ۱۴ میلیارد مترمکعب آب پشت سد سیمره داریم که حجم خوبی است. وزارت نیرو باید الان ریسک را بپذیرد و اجازه دهند از این حجم رهاسازی شود که در مهر، آبان وآذر سد کرخه مشکل نداشته باشد. راه‌های اصولی را از دست دادیم و ما مردمی مواجه هستیم که معیشت آنها دچار مشکل جدی شده است ونمی‌شود از کشت دست کشید و محدودد شرب، بهداشت و تغذیه احشام دچار مشکل شده و باید فوری فکری صورت گیرد.»

کلید مشکل خوزستان در تهران است؟

با ۲۴۰ مگاوات است یعنی هیچ‌گاه به ظرفیت اسمی هم نرسید. الان محیط‌زیست خوزستان را نابود می‌کنیم، این ۲۴۰ مگاوات را نیروگاه سوخت فسیلی می‌توانست تولید کند. درست است که این نیروگاه هم به محیط‌زیست ضربه می‌زند اما الان جامعه را نابود می‌کنید. می‌توانستید این کار را انجام دهید و آبی را به هووالعظیم اختصاص دهید و آبی را برای مردم اختصاص دهید و این مشکل را تا حد زیادی حل کنید. به نظر من اراده‌ای که وجود دارد در راستای حل مشکلات نیست. کل آب زاگرس از خوزستان عبور می‌کند، آبی که از استان فارس می‌آید و از درون دنا رد می‌شود به خوزستان می‌آید. در این حجم آب که به خوزستان می‌آید باید مشکل آب در خوزستان باشد؟ قسمتی به نظر مساله آب نیست بلکه مساله سیاسی است و مساله باید در تهران حل شود نه در خوزستان؛ نکته دیگر طمع نفت است. شما

سال هاست منتظر چندمتر لوله‌ای هستیم که پولش را هم پرداخت کرده‌ایم

بعد از چشمه خاور، سیدسلمان هاشمی امام‌جمعه شهرک طالقانی در ماهشهر هم روایتی از وضعیت موجود در این مناطق ارائه کرد و ضمن انتقاد از مدیریت مسئولان گفت: «در پنج‌سال حضور من در شهرک طالقانی همیشه معضل آب داشته‌ایم. الحمدلله یکی از کارهایی که انجام دادیم این بود که اعتباری از شورای راهبردی بگیریم وآب را هدایت کنیم، یعنی مشکل یک بخش شهرک طالقانی حل شد و توانستیم انتشاب دریافت کنیم اما منبع ما چون جمعیت بالایی داریم، نزدیک به ۴۰۵۰ هزار نفر است وجوابگو نیست. در برخی قسمت‌ها طبق مراجعات وآماری که وجود دارد برخی منازل پنج، شش ساعت در شب آب دارند؛ وقتی فشار آب خوب است یا ما در روز چهار، پنج ساعت آب نداریم و این ملموس است. نامه را ارسال کردیم که احتیاج به ۲۰۰۱۶ کیلومتر لوله است چون لوله آنجا چدننی وقدمیمی است و الان رسوب گرفته وجوابگو نیست. حاشیه‌نشینی وزمین‌های غیررسمی نیز معضل شده وطبیعی است انتشاب آنجا وجود دارد و این امر باعث می‌شود جوابگو نباشد. یعنی فشار خیلی کم است. برخی مواقع به آنجا می‌روم ومی‌بینم برخی مردم آب معدنی می‌خرند. الان این قیمتش سه‌هزار تومان شده است. مردم هم قبض آب می‌دهند وهم پول آب شرب پرداخت می‌کنند. در برخی قسمت‌ها در ضلع غربی به‌خاطر خشکسالی وقدمیمی بودن لوله‌ها آب قابل شرب نیست واین نامه را به دادستان ارسال کردم یعنی از نظر شرعی این آب سالم نیست. البته بحث آب نیست، بلکه بحث خشکسالی‌هایی است که در مسیر وجود دارد و باید اصلاح شود که قسمتی اصلاح شده وقسمتی مانده که اصلاح نشده است. برخی آبی آوردند که بوی تعفن می‌داد ونمی‌توان حتی آن را بو کشید، چه برسد که بخواهید مصرف کنید. این قسمتی از آبی است که وجود دارد. در این قسمت نامه‌ای سال ۹۸ ارسال کردیم. بعد از جلسه‌ای که با امام‌جمعه استان گرفتیم، مقرر شد یک منبع کمک‌بار منبع قدیمی باشد، منبعی که داریم بالای ۴۰ سالش است. منبع دیگری باید خریداری شود. بهمین ۹۸ هزار بود خریداری شود یک‌ونیم میلیارد تومان آن زمان به حساب عملیات واریز شده و اسناد موجود است، پول را به حساب شرکت آب وفاضلاب اهواز واریز کردند که منبع خریداری شود. اما، اتان‌لن که در تاریخ ۲۶ فروردین ۱۴۰۰ هستیم، خریداری نشده است. ارزش یک‌ونیم میلیارد در آن زمان الان بسیار کاهش یافته است. الان باید ۱۰ میلیارد بگذاریم تا منبع جور شود. ارزش آن مبلغ از دست رفته است. من روز شنبه گذشته نامه‌ای هم به استاندار استان ارسال کردم وقول پیگیری دولی تا الان خبری نشده است. پول منبع آماده است وهزینه پرداخت شده، ولی این اهمال کاری از طریق شبکه آب وفاضلاب استان خوزستان بوده‌است. تکلیف یک‌ونیم میلیارد تومان کجاست؟ مشخص نیست یک بحث دیگر اینکه دوگانگی بین اداره آب وفاضلاب ماهشهر و جنوب‌شرق وجود دارد. آب ما از جنوب‌شرق یعنی از کارون به طرف بندر امام می‌آید و از آنجا تزریق می‌شود. برخی مواقع آب سرعت کمی دارد، یعنی کاهش می‌یابد و علت را که جویا می‌شویم می‌گویند آب جنوب‌شرق به ما نمی‌رسد. وقتی از آب جنوب‌شرق پیگیری می‌کنیم آمار می‌گویند که آب را کم نکرده‌ایم وفشار آب ثابت و خوب است. این دوگانگی هم وجود دارد که تا الان حل نشده است. نمی‌دانیم حرف جنوب‌شرق منطقی و درست است یا حرف اداره آب وفاضلاب جنوب‌شرق درست است. بحث دیگری که در ماهشهر وجود دارد اینکه امروز اطلاعیه آمده برخی مناطق به‌خاطر خشکسالی و به‌خاطر افت فشار دچار کمبود هستند. در شهرستان ماهشهر الان نزدیک به پنج‌سالی که هستیم چهار، پنج‌مدیر عوض شده است. تا الان هم اصلاح شبکه انجام نشده‌است و مردم‌مشکل در توزیع واستفاده از منبع دارند. در بحث فاضلاب، کل استان خوزستان مشکل دارد. وقتی باران می‌آید مشکل داریم چون کانال‌های دفع آب‌های سطحی پاسخگو نیست. شبکه فاضلاب در شهرک طالقانی نداریم. در ماهشهر شبکه قدیمی است وپاسخگو نیست. ما الان نزدیک دریا هستیم. شنیده‌ام در بوشهر سیستم آب‌شیرین کن نصب کرده‌اند و از آب دریا استفاده می‌کنند. ما دسترسی به دریا داریم ومی‌توان آب شور دریا را تبدیل به شیرین کرده وهم مردم هم ارائه داد. علم پیشرفت کرده است، عربستان، امارات، قطر و... چه می‌کنند؟ نزدیک آب دریا هستند که شورا است. چطور آب شیرین دارند؟ این تکنولوژی‌ها باید استفاده کرد. باید کارشناسان نظر دهند ولی این راه‌حل نیز نمی‌تواند بررسی شود. بحثی در استان خوزستان وجود دارد که فلسفه سدها چیست؟ فلسفه این است که سدهای جمع‌آوری آب است؟ سدا احداث کرده‌ایم؛ باران می‌آید سیلاب ما را می‌برد، باران نبارد خشکسالی می‌شود. فلسفه این سدها چیست؟ اگر آب دارد رها کنید که برای هووالعظیم این مشکل ایجاد نشود. خیلی از حیوانات ودام‌ها و بین رفته‌اند. اگر آب نیست باید فکر دیگری شود. کرمان، یزد، اصفهان و... از این سدها استفاده می‌کنند.»

۲ سال پیش اگر اجازه می‌دادند هووالعظیم پر شود، امروز به این فلاکت نمی‌افتادیم

محمددرویش فعال وپژوهشگر حوزه محیط‌زیست هم توضیحات مهم، کامل و البته تاسف‌ناپذیر انگیزی از چرایی وقوع چنین وضعیتی در خوزستان داشت وبه «فرهیختگان» گفت: «فکر کنید شما مدیر این حوزه باشید، استاندار خوزستان بودید و باید این مشکلات را حل می‌کردید، مثلاً رئیس سازمان آب وبرق خوزستان وزیر نیرو را رئیس جرمی سرودباخت و می‌توانستید این مشکل را حل کنید؛ اولین فکر کاری که می‌کردید چه بود؟ اولین کار این است که متخصصان این حوزه را جمع کنید، اتاق فکر تشکیل دهید، نظر آنها را بخواید و بعد بگویید نظر کارشناسی این است و باید مطابق این نظر عمل کنیم. یعنی قاعدتاً نباید تاکنون این اتفاق می‌افتاد؟ نباید عده‌ای سرغ‌محمد درویش نوعی می‌آمدند که الان برای مشکل خوزستان باید چه کار کنیم؟ شما به‌عنوان خبرنگار رسالت خود را انجام می‌دهید و این راه‌حل‌ها را می‌نویسید ولی کسی پیگیری نمی‌کند، حتی اگر حرف‌ها اشتباه باشد و بخواهند جوابیه بدهند، این وضعیت ادامه‌دار است. اینکه بگویند باچه راه‌حلی کار را می‌خواهند درست کنند؟ سال‌هاست می‌خواهند این مشکل را حل کنند ولی نکرند. اصل ماجرا این است که هووالعظیم الان به این وضعیت افتاده و خوزستان به این وضع دچار شده؛ خوزستانی که یک‌سوم آب‌های سطحی ایران در این استان جاری می‌شود، خوزستانی که الان ۱۰ میلیارد مترمکعب آب پشت سدهای آن ذخیره است، تقریباً هیچ جای کشور چنین آبی وجود ندارد. وقتی در خوزستان وگیلان بایجران کم‌آبی مواجه هستیم، وقتی سرشاخه‌های کارون در استان چهارمحال وبختیاری الان ۶۰ روستا را با تاکر آب می‌دهند و آنجا با مشکل کم‌آبی مواجه هستیم ودر خراسان جنوبی و اصفهان، سمنان و کرمان هم با مشکل کم‌آبی مواجه هستیم پس مساله مدیریتی است و مساله کمبود آب وزیادی آب وخشکسالی نیست. آقایان وقتی در جایی آب است بحران ایجاد می‌کنند، امسال هم بگوییم ترسالی می‌شود مشکل حل می‌شود درست نیست. اگر می‌توانستند مشکل را حل کنند الان در گیلان ما چنین مشکلی نداشتیم که کشاورزان از بی‌آبی بنالند و اینها سد بسازند وآب شرب برای مردم تامین کنند، آن هم در جایی که چاه دومتری حفر کنید به آب می‌رسید. ما با حماقت مدیریتی روبه‌رو هستیم. من اسم این بحران را خشکسالی مدیریتی گذاشتم. واقعا مساله همین است. اگر احیاناً کسی از همه ملاحظات بگذرد وبخواهد همکاری کند چنان‌بلائی سر او می‌آورد که فرار کند و برود. دنبال نظر کارشناسی نیستند چون افرادی که برادری آنها در جناح‌های مختلف ثابت شده راسمئول می‌گذارند و اصلا نمی‌توانند کاری کنند. مدیر توانا کسی است که معاوانت او از خود مدیر بیشتر بپذفند و بیشتر شجاعت داشته باشند ولی در کشور فردی

می‌گویید من می‌خواهم چاه نفت بزنم و باید این قسمت را خشک کنم. می‌خواهید کار شما راحت‌تر باشد و کار هزینه کمتری برسد و الا چطور در وسط دریا اسکله نفتی داریم؟ نمی‌توانید در عمق پنج‌متر کار را انجام دهید؟ برخی بهانه‌ها خنده‌دار است. الان مساله‌ای که وجود دارد مشکل در کلمه محیط‌زیست است. وقتی از محیط‌زیست می‌گویید فکر می‌کنند مردم نگران گاویش‌ها هستند. سال ۹۸ سیلی آمد و چقدر زیرگردا گرفتار شد. نشان می‌دهد منشأ بزرگی از زیرگردا در خوزستان ایران است. مساله کشاورزی در استان خوزستان بسیار مهم است. قسمت عظیمی از کشت در خوزستان گسترده است یعنی در یک روستا هر هکتار را یک خانواده می‌کارد و گاهی مواقع در خوزستان صدها هکتار را یک موسسه می‌کارد، این چقدر برای کشور سود دارد؟ اگر گندم را وارد می‌کردیم می‌توانستید یارانه دهید و بگویید موسسه حق کشت ندارد اما مردم عادی کشت کنند و ۵۰ درصد کشت را با این شیوه کاهش دهید. یارانه را به مردم پرداخت کنید تا این مساله برای همیشه حل شود.»